

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agentia Nationala de
Administrare Fiscala
Directia Generala a Finantelor
Publice a Judetul Salaj

Str. 22 Decembrie 1989, nr 2
Zalau, judetul Salaj
Tel : +0260 662309
Fax: +0260 610249
e-mail:FinantePublice.Salaj@mfinante.ro

DECIZIA Nr.78
din 2009

Privind solutionarea contestatiei formulata de catre S.C. S.R.L cu
sediul social în localitatea , nr. , judetul , înregistrata la sub
nr. din .

Directia Generala a Finantelor Publice a a fost înstiintata de catre
Activitatea de Inspectie Fiscala prin adresa nr. din cu privire la
contestatia formulata de catre S.C. S.R.L împotriva Deciziei de impunere
nr. din privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia
fiscala emisa în baza Raportului de inspectie fiscala nr. precum si împotriva
Dispozitiei privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr. din .

Contestatia a fost înregistrata la Activitatea de Inspectie Fiscala sub numarul
din , este formulata în termen si semnata de catre reprezentantul legal al
societatii.

Constatând ca în speta sunt respectate prevederile art. 205, 206, 207 si 209 alin.(1)
lit. a) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata,
D.G.F.P. este investita sa se pronunte asupra contestatiei formulate de catre S.C.
S.R.L.

I. Prin contestatia formulata S.C. S.R.L. prin reprezentantul său
legal, contesta Decizia de impunere nr. din privind obligatiile fiscale
suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala emisa în baza Raportului de inspectie
fiscala nr. precum si Dispozitia privind masurile stabilite de organele de
inspectie fiscala nr. din solicitând anularea unora dintre masurile dispuse în
sarcina societatii, masuri pe care le considera netemeinice si nelegale.

Astfel contesta masurile privind obligatia înregistrării în contabilitate si plata la bugetul
de stat a sumei de lei reprezentând taxa pe valoarea adaugata, a sumei de lei
reprezentând majorari de întârziere aferente acesteia precum si a sumei de lei
reprezentând penalitati de întârziere.

În sustinerea cererii formulate invoca urmatoarele motive:

Organele de control au consemnat în raportul de inspectie fiscala faptul ca în perioada
verificata societatea a încasat de la clienti avansuri prin virament bancar. De asemenea a
consemnat faptul ca, pentru avansurile încasate societatea era obligata sa emita factura de
avans si sa colecteze taxa pe valoarea adaugata. Intrucât societatea nu a colectat taxa pe
valoarea adaugata pentru avansurile încasate, în timpul controlului s-a stabilit taxa pe
valoarea adaugata suplimentara în suma de lei (lei x19%= lei).

În opozitie cu, constatările organului de control societatea sustine următoarele:

Intradevăr, în perioada supusă controlului S.C. S.R.L a încasat de
la SA sumele consemnate în anexa nr. 1 a actului de control respectiv un

total de lei si le-a evidentiat în contabilitate asa cum este consemnat în actul de control, ulterior aceste sume fiind utilizate pentru stingerea unor obligatii de plată în cadrul activității. Ceea ce nu a apreciat corect organul de control a fost natura acestor încasări. Din contextul Codului fiscal, art.155, alin. (1), rezultă explicit care avansuri sunt considerate operatiuni taxabile. Prin urmare sunt supuse tratamentului fiscal aplicat de organul de control, nu în mod automat toate avansurile ci doar cele acordate în vederea unei livrări de marfă sau prestări ulterioare de servicii. In contabilitatea societății există probe numeroase si edificatoare care dovedesc contrariul si anume toate actele de plăți ilustrează clar la ce s-au utilizat sumele în cauză.

Organul de control a consemnat explicit faptul că “facturile emise pentru produsul finit livrat acestor societăți au fost achitate si nu compensate din avansurile primite”. Aceasta denotă clar că a fost vointa părților în legătură cu sumele transferate si anume că acestea nu s-au acordat nicidecum pentru livrări ulterioare deoarece acestea, când s-au produs, au fost achitate distinct si nu deduse din plățile precedente, calificate generic de organul de control “avansuri”. In realitate societatea a fost sprijinită financiar atât de asociati cât si de .

Societatea contestatara mai arată si că, este adevărat că, înregistrarea sumelor primite în contul 419 nu este cea mai bună solutie contabilă, dar acest lucru nu a schimbat natura operatiunii. Organul de control era dator să indice un contract economic sau alt mijloc de probă care să-i confirme consemnările din RIF si să-si justifice măsurile dispuse.

La data de societatea aduce în sustinerea contestatiei Raportul de expertiză contabilă extrajudiciară al cărui obiectiv la constituit analiza obligatiilor de plată suplimentare stabilite prin Decizia nr. si Dispozitia nr. si ale cărei concluzii au fost următoarele:

“- operatiunile care au avut loc în perioada 2004-2008, respectiv sumele încasate prin virament bancar de către societate nu au fost urmate de o livrare de bunuri asa cum prevede legislatia în vigoare, mentionată în cuprinsul prezentului raport, operatiunile nu pot fi denaturate din punct de vedere fiscal acestea au la bază un cadru legal, contractul de împrumut între părți.

- suma de lei reprezentând TVA suplimentar si suma de lei reprezentând majorări si penalități aferente, nu se justifică din punct de vedere fiscal.”

II. Din Decizia de impunere nr. emisa în baza constatarilor Raportului de inspectie fiscală înregistrat la A.I.F. sub nr. referitor la aspectele contestate se retin urmatoarele:

2.1.1 Obligatii suplimentare de plata

Taxa pe valoarea adaugata lei
Majorari de întârziere lei

2.1.2 Motivul de fapt

1. Societatea nu a emis si nu a colectat tva la avansurile încasate
Societatea a dedus tva aferenta cheltuielilor nedeductibile.
2. Neplata la termen a obligatiilor.

2.1.3 Temeiul de drept

1. Legea 571/2003 art. 155, alin. 1, art. 134, alin. 2, art. 145, alin. (2), lit. a), Legea 210/2005, alin. (5).

Din Raportul de inspectie fiscala încheiat cu ocazia inspectiei fiscale efectuata la S.C. S.R.L se retin urmatoarele:

Temeiul legal al efectuării inspectiei fiscale: OG nr. 92/2003/R, Legea nr. 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare.

Obiectivul inspectiei fiscale: inspectie fiscala partiala- impozit pe profit si tva efectuata urmare adresei ANAF nr. .

Perioada supusa controlului: 01.01.2004-31.12.2008.

CAP. III - CONSTATARI FISCALE

3.2. Taxa pe valoarea adaugata

In baza Legii 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare si a HG 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare s-a procedat la verificarea taxei pe valoarea adaugata.

Perioada verificata: 01.04.2004 - 31.12.2008.

Urmare a verificarii efectuate s-au constatat urmatoarele aspecte:

In perioada verificata s-a constatat ca societatea încaseaza de la clienti avansuri primite prin cont bancar (anexa 1 la raportul de inspectie fiscala).

In conformitate cu art. 134 alin.1 din Legea 571/2003 privind codul fiscal pentru avansurile încasate societatea avea obligatia sa emita factura de avans si sa colecteze tva.

Intrucât societatea nu a colectat tva pentru avansurile încasate în timpul controlului s-a stabilit taxa pe valoarea adaugata suplimentara în suma de lei (anexa 1 a raportului de inspectie fiscala).

Pentru neîntocmirea facturilor fiscale la data încasarii avansurilor si implicit a tva aferenta acestora echipa de control a recalculat tva colectata la data la care era exigibila pentru fiecare perioada de raportare. Pentru neachitarea tva la termenele legale s-au calculat majorari de întârziere. Situatia taxei pe valoarea adaugata recalculata si a majorarilor de întârziere este redată în anexa 2 a raportului de inspectie fiscala.

Societatea a înregistrat avansurile încasate în contul 419 "Clienti creditor", iar facturile emise pentru produsul finit livrat acestor societati au fost achitate si nu compensate din avansurile primite. Motivul de fapt: Neînregistrarea tva aferenta sumelor încasate cu titlu de avans la data încasarii acestora.

Temei de drept: Legea 571/2003 art. 155, alin. 1, art. 134² alin. 2, lit. B), art. 145, alin. (2), lit. a), Legea 210/2005, alin. (5).

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, avand în vedere constatarile organelor de control fiscal, sustinerile contestatarei precum si prevederile legale în materie au rezultat urmatoarele:

In fapt prin raportul de inspectie fiscala încheiat de catre organe de control din cadrul AIF s-a constatat ca în cursul anilor 2004-2008 S.C. S.R.L a încasat de la clienti (SC SA-anexa 1 a raportului de inspectie fiscala) avansuri primite prin virament bancar. Sumele au fost evidentiate în contul 419 "Clienti creditor". Pentru avansurile încasate societatea nu a emis facturi si nu a colectat tva.

Ca urmare a acestor constatarari si în baza prevederilor legale în materie organul de inspectie fiscala a stabilit taxa pe valoarea adaugata aferenta avansurilor încasate de catre S.C. S.R.L în suma de lei precum si majorarile si penalitatile de întârziere aferente în suma totala de lei.

S.C. S.R.L nu a fost de acord cu, constatarile referitoare la taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de catre organele de inspectie fiscala, înscrise de catre organul de inspectie fiscala în raportul de inspectie fiscala în baza caruia s-a emis Decizia de impunere nr. din privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala si a formulat contestatie împotriva acestora aratând urmatoarele:

In perioada supusă controlului S.C. S.R.L a încasat de la SA sumele consemnate în anexa nr. 1 a actului de control respectiv un total de lei si le-a evidentiat în contabilitate asa cum este consemnat în actul de control, ulterior aceste sume fiind utilizate pentru stingerea unor obligatii de plată în cadrul activității. Ceea ce nu a apreciat corect organul de control a fost natura acestor încasări. Din contextul Codului fiscal, art.155, alin. (19), rezultă explicit care avansuri sunt considerate operatiuni taxabile. Prin urmare sunt supuse tratamentului fiscal aplicat de organul de control, nu în mod automat toate avansurile ci doar cele acordate în vederea unei livrări de marfă sau prestări ulterioare de servicii. In contabilitatea societății există probe numeroase si

edificatoare care dovedesc contrariul si anume toate actele de plăți ilustrează clar la ce s-au utilizat sumele în cauză.

Organul de control a consemnat explicit faptul că “facturile emise pentru produsul finit livrat acestor societăți au fost achitate si nu compensate din avansurile primite”. Aceasta denotă clar că a fost vointa părților în legătură cu sumele transferate si anume că acestea nu s-au acordat nicidecum pentru livrări ulterioare deoarece acestea, când s-au produs, au fost achitate distinct si nu deduse din plățile precedente, calificate generic de organul de control “avansuri”. In realitate societatea a fost sprijinită financiar atât de asociati cât si de .

Societatea contestatara mai arată si că, este adevărat că, înregistrarea sumelor primite în contul 419 nu este cea mai bună solutie contabilă, dar acest lucru nu a schimbat natura operatiunii. Organul de control era dator să indice un contract economic sau alt mijloc de probă care să-i confirme consemnările din RIF si să-si justifice măsurile dispuse.

La data de societatea aduce în sustinerea contestatiei Raportul de expertiză contabilă extrajudiciară al cărui obiectiv la constituit analiza obligatiilor de plată suplimentare stabilite prin Decizia nr. si Dispozitia nr. si ale cărei concluzii au fost următoarele:

“- operatiunile care au avut loc în perioada 2004-2008, respectiv sumele încasate prin virament bancar de către societate nu au fost urmate de o livrare de bunuri asa cum prevede legislatia în vigoare, mentionată în cuprinsul prezentului raport, operatiunile nu pot fi denaturate din punct de vedere fiscal acestea au la bază un cadru legal, contractul de împrumut între părți.

- suma de lei reprezentând TVA suplimentar si suma de lei reprezentând majorări si penalități aferente, nu se justifică din punct de vedere fiscal.”

Având în vedere faptul ca, SC SRL a prezentat Raportul de expertiza contabila extrajudiciara ca proba noua în sustinerea contestatiei organul de solutionare a contestatiei constituit în cadrul DGFP a înaintat acest raport Activitatii de Inspectie Fiscala si a solicitat acesteia punctul de vedere motivat referitor la sustinerile Raportului de expertiza contabila extrajudiciara.

Astfel cu adresa din data de este înregistrat la DGFP punctul de vedere al organului de inspectie fiscala în ceea ce priveste Raportul de expertiza contabila extrajudiciara prezentat de catre societate în sustinerea contestatiei din continutul careia se desprinde faptul ca societatea a înregistrat corect în contul 419 “Clienti creditor” ordinele de plata emise de SC SA întrucât pe acele ordine de plata era scris cu claritate avans marfa.

In drept potrivit prevederilor art. 126 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

“(1) Din punct de vedere al taxei sunt operatiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ urmatoarele conditii:

a) operatiunile care, în sensul art. 128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plata;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 si 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizata de o persoana impozabila, astfel cum este definita la art. 127 alin. (1), actionând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor sa rezulte din una dintre activitatile economice prevazute la art. 127 alin. (2);”

ale art. 155, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

“(1) Persoana impozabila care efectueaza o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, alta decât o livrare/prestare fara drept de deducere a taxei, conform art. 141 alin. (1) i (2), trebuie sa emita o factura catre fiecare beneficiar, cel târziu pâna în cea de-a 15-a zi a

lunii urmatoare celei în care ia nastere faptul generator al taxei, cu exceptia cazului în care factura a fost deja emisa. De asemenea, persoana impozabila **trebuie sa emita o factura catre fiecare beneficiar pentru suma avansurilor încasate în legtura cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, cel târziu pâna în cea de-a 15-a zi a lunii urmatoare celei în care a încasat avansurile, cu exceptia cazului în care factura a fost deja emisa.**”

si ale art. 134 (Art. 134 a fost modificat de pct. 97 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006) respectiv 134² din același act normativ (Art. 134² a fost introdus de pct. 98 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006):

“ART 134

(1) Faptul generator reprezinta faptul prin care sunt realizate conditiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.

(5) Exigibilitatea taxei pe valoarea adugata este anticipata faptului generator si intervine:

b) la data încasarii avansului, în cazul în care se încaseaza avansuri înaintea livrării de bunuri sau a prestării de servicii. Se excepteaza la aceasta prevedere avansurile încasate pentru plata importurilor ai a drepturilor vamale stabilite, potrivit legii, ai orice avansuri încasate pentru operatiuni scutite de taxa pe valoarea adugata sau care nu sunt în sfera de aplicare a taxei. Prin avansuri se înțelege încasarea pariala sau integrala a contravalorii bunurilor sau serviciilor, înaintea livrării, respectiv a prestării.”

“ART. 134²

(1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), exigibilitatea taxei intervine:

b) la data la care se încaseaza avansul, pentru platile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator. Fac exceptie de la aceste prevederi avansurile încasate pentru plata importurilor si a taxei pe valoarea adugata aferente importului, precum si orice avansuri încasate pentru operatiuni scutite sau care nu sunt impozabile. Avansurile reprezinta plata partial sau integrala a contravalorii bunurilor si serviciilor, efectuata înainte de data livrării sau prestării acestora;”

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei si a constatarile organelor de inspectie fiscala se retine faptul ca, în perioada anilor 2004-2008, S.C.

S.R.L a încasat avansuri prin virament bancar si le-a evidentiat în contul 419 “Clienti creditor”, avansuri pentru care nu a întocmit facturi si nu a colectat taxa pe valoarea adaugata aferenta în suma de lei conform prevederilor legale mentionate mai sus.

Prin contestatia formulata S.C.

prin virament bancar de la de la

S.R.L afirma ca, sumele încasate

nu reprezinta avansuri aratănd ca “

Nici un document, nici o ala proba, nici o aluzie în actul de control nu fac dovada ca sumele în cauza sunt de acesta natura. Mai mult în contabilitatea societatii exista probe numeroase si edificatoare care dovedesc contrariul si anume toate actele de plati care ilustreaza clar la ce s-au utilizat sumele în cauza.”

Prin Raportul de expertiza se sustine ca:

“- operatiunile care au avut loc în perioada 2004-2008, respectiv sumele încasate prin virament bancar de către societate nu au fost urmate de o livrare de bunuri asa cum prevede legislatia în vigoare, mentionată în cuprinsul prezentului raport, oparatiunile nu pot fi denaturate din punct de vedere fiscal acestea au la bază un cadru legal, **contractul de împrumut între părți.**” sustineri ce nu pot fi retinute în solutionarea favorabila a contestatiei **deoarece contractele de împrumut încheiate între parti din care sa rezulte ca**

a împrumutat societatea

S.R.L asa cum se sustine în

raportul de expertiza nu au fost puse la dispozitia organului de inspectie fiscala în timpul inspectiei fiscale (prin raportul de inspectie fiscala nu s-a retinut existenta unor

astfel de contrate, societatea nu face referire la contracte de împrumut prin contestatia formulata) si asa cum s-a retinut, în ordinele de plata prin care s-a facut viramentul scria explicit avans marfa. Potrivit art. 56 din OG 92/23 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare contribuabilul avea obligatia sa puna la dispozitia organului fiscal toate documentele necesare stabilirii starii de fapt fiscale.

De asemenea prin contestatia formulata se sustine ca, "Prin urmare sunt supuse tratamentului fiscal aplicat de organul de control, nu în mod automat toate avansurile ci doar cele acordate în vederea unei livrări de marfă sau prestări ulterioare de servicii. In contabilitatea societății există probe numeroase si edificatoare care dovedesc contrariul si anume toate actele de plăți ilustrează clar la ce s-au utilizat sumele în cauză. "

Pâna la data solutionarii prezentei aceste probe nu au fost aduse în sustinerea cauzei iar faptul ca "actele de plati ilustreaza clar la ce s-au utilizat sumele" acestea nu au relevanta în solutionarea acestui capat de cerere.

Prin urmare neexistând alte documente în sustinerea cauzei decât cele care au facut obiectul analizei organelor de inspectie fiscala simpla afirmatie a contestatarei ca aceste avansuri reprezinta sprijin financiar acordat de SA (în lipsa unui document din care sa rezulte acest lucru) nu poate fi retinuta în solutionarea favorabila a contestatiei.

Având în vedere prevederile legale, organele de inspectie fiscala, în mod corect si legal, au constatat ca S.C. S.R.L nu a colectat taxa pe valoarea adaugata aferenta avansurilor încasate, conform prevederilor Legii 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare fapt pentru care urmeaza sa se respinga contestatia pentru suma de lei reprezentând tva.

2. Referitor la majorarile de întârziere aferente taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar .

In fapt societatea contesta majorarile de întârziere în suma totala de lei si penalitatile de întârziere în suma de lei stabilite de catre organele de inspectie fiscala prin Decizia de impunere nr. emisa în baza Raportului de inspectie fiscala nr. fara sa aduca argumente cu privire la modul de calcul al acestora sau la prevederile legale încălcate de catre organul de inspectie fiscala.

In ceea ce priveste majorarile de întârziere în suma totala lei si penalitatile de întârziere în suma de lei, calculate conform prevederilor legale si contestate de catre societate se retine ca, stabilirea acestora reprezinta o masura accesorie în raport cu debitul.

Intrucât în sarcina contestatarei s-a retinut debitul de lei reprezentând taxa pe valoarea adaugata urmeaza sa se respinga si contestatia referitoare la majorarile de întârziere aferente acesteia în suma de lei si la penalitatile de întârziere în suma de lei, ca neîntemeiata.

3. Referitor la contestatia formulata împotriva Dispozitiei privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala, O.G. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, reglementeaza:

ART. 206

"(...)

Forma si continutul contestatiei

(2) Obiectul contestatiei îl constituie numai sumele si masurile stabilite si înscrise de organul fiscal în titlul de creanta sau în actul administrativ fiscal atacat, cu exceptia contestatiei impotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.

ART. 209

Organul competent

(1) Contestatiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum si a deciziilor pentru regularizarea situatiei, emise în conformitate cu legislatia în materie vamala, se solutioneaza dupa cum urmeaza:

a) contestatiile care au ca obiect impozite, taxe, contributii, datorie vamala, precum si accesorii ale acestora, al caror quantum este sub 1.000.000 lei, se solutioneaza de catre organele competente constituite la nivelul directiilor generale unde contestatarii au domiciliul fiscal;

b) ...;

c) ...;

(2) Contestatiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se solutioneaza de catre organele fiscale emitente.

(...)”

Si conform Ordinului nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

5. Instructiuni pentru aplicarea art. 178 - Organul competent

5.1. Actele administrative fiscale care intra în competenta de solutionare a organelor specializate prevazute la art 178 alin. (1) din Codul de procedura fiscala, republicata, sunt cele prevazute expres si limitativ de lege.

5.2. **Alte acte administrative fiscale pot fi: dispozitia de masuri**, decizia privind stabilirea raspunderii reglementata de art. 28 din Codul de procedura fiscala, republicat, notele de compensare, instiintari de plata, procesul-verbal privind calculul dobânzilor cuvenite contribuabilului etc.

Având în vedere prevederile legale citate precum si faptul ca prin dispozitia privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nu s-au stabilit impozite, taxe si accesorii ale acestora, D.G.F.P. nu are competenta solutionarii acestui capat de cerere urmând ca, contestatia referitoare la dispozitia privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr. din sa fi solutionata de catre organele fiscale emitente respectiv AIF

Pentru considerentele aratate în continutul deciziei, în temeiul actelor normative enuntate si ale Ordonantei Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare se

DECIDE:

1. Respingerea ca neîntemeiata a contestatiei formulata de catre S.C.

S.R.L. pentru suma totala de lei reprezentând:

- taxa pe valoarea adaugata lei;

- majorari de întârziere lei;

- penalitati de întârziere lei.

2. Declinarea competentei de solutionare a contestatiei referitoare la Dispozitia privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr. din organelor fiscale emitente respectiv AIF

3. Prezenta decizie poate fi contestata conform legii la Tribunalul Salaj în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR COORDONATOR

E.P/4ex

<http://www.anaf.ro/public/wps/portal/Salaj>